

Department of Primary and Special Education, Bohdan Khmelnytskyi Cherkasy National University.

Circle of scientific interests: professional training of future specialists.

TKACHENKO Kateryna Oleksandrivna – Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor of the Department of Primary and Special Education, Bohdan Khmelnytskyi Cherkasy National University.

Circle of scientific interests: professional training of future specialists.

SKOROMNA Marianna Volodymyrivna – Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor of the Department of Pedagogical Technologies of Primary Education, State Institution «South Ukrainian National Pedagogical University named after K.D. Ushynskyi».

Circle of scientific interests: professional training of future specialists.

Стаття надійшла до редакції 25.07.2025 р.

УДК [378.011.3-051:004]:316.422«20»

DOI: https://doi.org/10.59694/ped_sciences.2025.15.016-021

КУЧАЙ Тетяна Петрівна –

доктор педагогічних наук, професор кафедри педагогіки, психології, початкової, дошкільної освіти та управління закладами освіти
Закарпатського угорського інституту ім. Ференца Ракоці II
ORCID iD: <https://orcid.org/0000-0003-3518-2767>

e-mail: tetyanna@ukr.net,

КУЧАЙ Олександр Володимирович –

доктор педагогічних наук, професор кафедри педагогіки
Національного університету біоресурсів і природокористування України
ORCID iD: <https://orcid.org/0000-0002-9468-0486>

e-mail: kuchay@ukr.net,

ГУТТЕРЕР Єва Войтехівна –

координатор початкової освіти, старший викладач кафедри педагогіки, психології, початкової, дошкільної освіти та управління закладами освіти
Закарпатського угорського інституту ім. Ференца Ракоці II
ORCID iD: <https://orcid.org/0000-0002-1876-045X>

e-mail: pedagogia@kmf.uz.ua

ВПРОВАДЖЕННЯ ЗАСОБІВ ЦИФРОВІЗАЦІЇ У ПРОФЕСІЙНУ ПІДГОТОВКУ ФАХІВЦІВ

КУЧАЙ Тетяна Петрівна, КУЧАЙ Олександр Володимирович, ГУТТЕРЕР Єва Войтехівна. ВПРОВАДЖЕННЯ ЗАСОБІВ ЦИФРОВІЗАЦІЇ У ПРОФЕСІЙНУ ПІДГОТОВКУ ФАХІВЦІВ

Глобальна цифровізація формує новий тип культури сучасного суспільства – цифрову культуру, що перш за все потребує модернізації та розвитку системи професійної освіти у контексті готовності адекватного використання можливостей технологічних новацій та формування сучасних професійно значущих якостей майбутніх фахівців. Цифровізація освіти поширюється на весь процес підготовки майбутніх фахівців, починаючи з визначення змісту і до контролю щодо якості освоєння освітньої програми. Цифровізація у закладах вищої освіти змінює роль викладача, який вже не передає, транслює знання студентам, а стає проєктувальником освітнього процесу.

Ключові слова: цифровізація, академічна доброчесність, професійна підготовка фахівців, штучний інтелект, цифрова культура, технологічні новації.

KUCHAI Tetyana Petrovna, KUCHAI Oleksandr Volodymyrovych, GUTTERER Eva Voitekhivna. IMPLEMENTATION OF DIGITALIZATION MEANS IN THE PROFESSIONAL TRAINING OF SPECIALISTS

Global digitalization is forming a new type of culture of modern society - digital culture, which primarily requires modernization and development of the professional education system in the context of readiness for adequate use of the opportunities of technological innovations and the formation of modern professionally significant qualities of future specialists.

Digitalization of education extends to the entire process of training future specialists, starting from determining the content and ending with control over the quality of mastering the educational

program. Digitalization in higher education institutions changes the role of the teacher, who no longer transfers, broadcasts knowledge to students, but becomes a designer of the educational process.

Modern digital technologies make it possible to create a personal learning environment that combines the capabilities of formal and informal education. The use of digital technologies in the process of training future specialists increases their professional capabilities, because the future specialist masters professional knowledge, skills, abilities and experience, which together enable the free use of digital technologies. Also, the digitalization of professional training involves the formation of a digital culture in future specialists, which allows for the optimal use of digital tools, new technologies, and the development of professionally important competencies.

Educational technologies should ensure the involvement of applicants and the responsibility of educational institutions for participation in global knowledge networks. Smart pedagogy should stimulate this participation, ensuring the systematic introduction of interactive social dynamics into educational transmedia spaces. The priority tasks of the educational process in the context of the implementation of digital transformation with the use of intelligent information technologies are highlighted.

Keywords: *digitalization, academic integrity, professional training of specialists, artificial intelligence, digital culture, technological innovations.*

Постановка та обґрунтування актуальності проблеми. На сучасному етапі трансформації суспільства соціальний, економічний, культурний розвиток кожної держави супроводжується загальною цифровізацією. Вплив нових інформаційно-комунікаційних технологій породжує системні зміни в усіх сферах суспільного життя. Безумовно, що вища освіта, яка є одним із найважливіших видів людської активності, стає вагомим провідником інноваційного процесу.

Всеосяжна диджиталізація суспільства вносить корективи у всі сфери суспільного життя, зокрема й у систему вітчизняної освіти, пріоритетом якої є відкритість освітніх закладів, постійний доступ до навчальних матеріалів, освітніх ресурсів та інструментів, надання якісних освітніх послуг, інноваційний поступ студентів у процесі здобуття знань, формування ключових компетентностей майбутніх фахівців.

Власне необхідність цифровізації освітнього процесу у закладах вищої освіти зумовлена потребою адаптації системи професійної освіти та навчання до запитів сучасного цифрового суспільства, цифрової економіки, які у своєму становленні визначають глобальні тренди на світовому ринку праці [1].

Сучасне глобальне цифрове споживання актуалізує наукову та практичну цінність відповідних інтелектуальних продуктів, що необмежено транслюються. У нинішній Україні соціально-економічні й технологічні зміни зумовлюють віднайдення можливостей для підвищення ефективності освітнього процесу з підготовки майбутніх фахівців [3].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питанням цифровізації освіти, займаються ряд вчених, зокрема Ю. Батурін,

В. Биков, І. Бородкіна, Д. Белл, Р. Гуревич, М. Жалдак, І. Кучеран, С. Карплюк М. Мазур, П. Росс А. Урсул, В. Шолохович та ін.

Мета статті – впровадження засобів цифровізації у професійну підготовку фахівців.

Виклад основного матеріалу дослідження. Цифровізація передбачає трансформацію інформації в цифрову форму для забезпечення її ефективного використання у різних сферах життя суспільства, галузях людської діяльності та формування нових комунікативних і пізнавальних можливостей.

Цифровізація освіти поширюється на весь процес підготовки майбутніх фахівців, починаючи з визначення змісту і до контролю щодо якості освоєння освітньої програми. Для ефективної організації онлайн навчання заклади вищої освіти використовують різні платформи та веб-інструменти: Zoom, Microsoft Teams, Google Classroom, Google Meets, Moodle і т. п. Так, навчання на основі цифрових технологій робить освітній процес гнучкішим, динамічнішим і цікавішим для здобувачів освіти. Розроблені викладачем електронні навчальні матеріали (електронні підручники, презентації тощо) можуть бути використані багаторазово, що сприяє економії часу для продуктивної підготовки до заняття, пошуку актуальної, цікавої навчальної інформації.

Впровадження в освітній процес платформ Kahoot, Socrative, Edmodo, Nearpad дають змогу викладачу обмінюватися інтерактивними матеріалами, залучати студентів до обговорення різних проблемних питань, оцінювати виконання навчальних завдань у режимі реального часу.

Цифровізація у закладах вищої освіти змінює роль викладача, який вже не передає,

трансляє знання студентам, а стає проєктувальником освітнього процесу.

Глобальна цифровізація формує новий тип культури сучасного суспільства – цифрову культуру, що перш за все потребує модернізації та розвитку системи професійної освіти у контексті готовності адекватного використання можливостей технологічних новацій та формування сучасних професійно значущих якостей майбутніх фахівців.

Сучасні цифрові технології дають змогу створювати персональне навчальне середовище, що об'єднує можливості формальної та неформальної освіти. Застосування цифрових технологій у процесі підготовки майбутніх фахівців підвищує їхні професійні можливості, адже майбутній фахівець оволодіває професійними знаннями, вміннями, навичками та досвідом діяльності, які у сукупності уможливають вільне використання цифрових технологій.

Також цифровізація професійної підготовки передбачає формування у майбутніх фахівців цифрової культури, що дає змогу оптимально використовувати цифрові інструменти, нові технології, розвивати професійно важливі компетентності.

Водночас, незважаючи на потенціал цифрових технологій, інноваційність процесу навчання, існують певні ризики щодо якості підготовки майбутніх фахівців у контексті розвитку духовних цінностей, виховання на засадах толерантності, чесності, гуманності, емпатії, доброзичливості, вибудови паритетної взаємодії учасників освітнього процесу у віртуальному середовищі [1]. Ознакою цифрового освітнього простору є багатомірність, поєднання численних віртуальних, гібридних та фізичних реальностей. Стрімке розповсюдження цифрових технологій робить цифрові навички (компетенції) громадян ключовими серед інших навичок. Так, цифровізація та кросплатформовість у даний час є головними трендами на загальному ринку праці. Іншими словами, вміння працювати із цифровими технологіями поступово стає постійним та необхідним для будь-якої професії.

Статистичні дані Google Analytics та численні дослідження вітчизняних та закордонних науковців засвідчують, що вплив Інтернету на молоде покоління є дуже значним. Глобальна мережа стала невід'ємною частиною їх повсякденного життя, а частота використання гаджетів зростає в геометричній прогресії, оскільки питома вага комунікації в сучасному суспільстві здійснюється найчастіше за допомогою мобільних пристроїв (смартфонів, планшетів, ноутбуків тощо).

Цифрова епоха делокалізувала знання, урізноманітнила риштування та відкрила двері для контекстуальних навчальних ситуацій. Розумна (smart) педагогіка, пов'язана з Інформацією 4.0, повинна сприяти гуманістичному та етичному підходу до загального блага, як невід'ємної частини освітніх цілей для всіх. Таким чином, освітні технології повинні забезпечувати залучення здобувачів і відповідальність освітніх закладів за участь у глобальних мережах знань. Розумна педагогіка повинна стимулювати цю участь, забезпечуючи систематичне впровадження інтерактивної соціальної динаміки в освітні трансмедійні простори. Ці гібридні взаємодії між людьми та інтелектуальними віртуальними агентами забезпечують реальний досвід навчання в колективному континуумі навчання протягом усього життя. Соціальні мережі є ефективним засобом формування інформаційного освітнього середовища закладу вищої освіти, просування бренду ЗВО, забезпечення його позитивної іміджевої політики в освітній сфері, прогресивним способом реклаमाції діяльності закладу та його структурних підрозділів як на терені України, так і за її межами (серед закордонних партнерів). У їх основі знаходиться здатність до відстеження поведінки здобувача вищої освіти, його інтересів, місця розташування і на цій основі відображувати персоналізований контент. Ефективність використання соціальних мереж в процесі формування позитивного іміджу закладу освіти залежить від використовуваних адміністратором відповідної групи ЗВО сучасних технологій, якісного рекламного контенту (фото, аудіо- чи відеоконтент, flash-анімація та ін.) та шляхів їх безпосереднього подання кінцевому споживачу.

Штучний інтелект має значний потенціал для оптимізації дидактичного процесу майбутніх фахівців та покращення в цілому системи їх професійної підготовки. Впровадження ШІ в освітні програми здобувачів вищої освіти дозволяє персоніфікувати дидактичний процес, автоматизувати їх оцінювання, створити адаптивні навчальні платформи, що в цілому сприяє підвищенню ефективності фахової підготовки студентів відповідно до їх потреб та здібностей. Прикладом застосування ШІ у царині освітніх послуг є чат-боти, які можуть функціонувати як помічники в обслуговуванні або як освітні агенти. Ця технологія може мати великий потенціал у школах, університетах та інших навчальних сценаріях, досягаючи різноманітних цілей. Однак, на шляху застосування ШІ в освітній сфері стоять виклики, пов'язані з етичними та технічними

аспектами. Зокрема, необхідно забезпечити конфіденційність персональних даних, підвищити прозорість алгоритмів та унеможливити ризики пристосування до помилок навчального контенту. Практичне застосування ШІ в процесі підготовки майбутніх фахівців потребує певного балансу між інноваційністю, академічною доброчесністю та етичними стандартами, що дозволить максимізувати його переваги та одночасно забезпечити безпеку та конфіденційність усіх учасників дидактичного процесу закладу освіти [4]. Інтеграція штучного інтелекту в освітній процес, зокрема за допомогою моделі ChatGPT, має потенціал у створенні персоналізованих навчальних дослідів та аналізі інформації. За допомогою навчальних сценаріїв, створених на основі аналізу профілю студента та його інтеракцій з системою ChatGPT підтримує здобувачів освіти у вивченні нового матеріалу, надаючи пояснення складних концепцій та стимулюючи пізнавальну активність. Також ChatGPT може аналізувати дані про взаємодію суб'єктів освітнього процесу з платформою навчання, зокрема, відповіді на питання, час на завдання, запити на допомогу тощо. Для ефективного використання ChatGPT в освітньому процесі можуть застосовуватися такі наукові методи, як машинне навчання для створення моделей, що адаптуються до індивідуальних потреб здобувачів освіти, аналіз тексту для виявлення ключових патернів їхніх відповідей, а також методи оброблення природної мови для розуміння та відповіді на запитання.

Пріоритетними завданнями освітнього процесу в умовах реалізації цифрової трансформації із застосуванням інтелектуальних інформаційних технологій є:

- виокремлення найпроблемніших тем для здобувачів освіти та підготовка додаткових матеріалів для їх вивчення із залученням цифрових інструментів;
- визначення чинників, що впливають на академічний успіх, та надання рекомендацій для покращення освітнього процесу в умовах цифровізації;
- прогнозування попиту на певні курси або ресурси для оптимального розподілу навчальних ресурсів в цифровому середовищі;
- аналіз даних та прогнозування підвищення якості та ефективності навчання в умовах цифрової трансформації, що сприяє більш адаптивній та персоналізованій освіті для кожного здобувача освіти [2]. Останнім часом активно реалізується процес створення та застосування відкритих онлайн ресурсів, починаючи від окремих завдань, тестів до

повномасштабних курсів (модулів) із формування необхідних компетенцій. Динаміка розвитку онлайн навчання демонструється зростанням доступності онлайн курсів. Додаткові напрями застосування цифровізації в освіті – розвиток цифрових бібліотек та кампусів університетів. Розробка та наповнення онлайн курсу здійснюється із застосуванням програмних рішень, що дозволяють здійснити складання курсу з наявних інформаційних ресурсів та у спеціалізованих програмних середовищах, авторськими системами, автоматизованим проектуванням. Система освіти із застосуванням нових технологічних інструментів та необмежених інформаційних ресурсів має навчитися ефективно їх впроваджувати в освітній процес. Практика онлайн курсів та змішаного навчання створює поле безмежних освітніх можливостей, що орієнтує на якість освіти для кожної людини, незалежно від місця проживання, умінь, але відповідно до її інтересів та можливостей [5]. Такі зміни вимагатимуть від педагога вільного володіння цифрового освітнього середовища. Вчені запропонували визначити єдині вимоги до існуючих платформ онлайн курсів, які з'єднуються в систему, подібну до «єдиного вікна». Педагоги матимуть змогу обирати курси за першочерговими критеріями: потреби, авторитету педагога, популярності. Не буде потреби думати, як перезарядити курс в іншому університеті, все автоматизується в єдину базу [6].

Висновки та перспективи подальших розвідок напрямку. Глобальна цифровізація формує новий тип культури сучасного суспільства – цифрову культуру, що перш за все потребує модернізації та розвитку системи професійної освіти у контексті готовності адекватного використання можливостей технологічних новацій та формування сучасних професійно значущих якостей майбутніх фахівців.

Цифровізація освіти поширюється на весь процес підготовки майбутніх фахівців, починаючи з визначення змісту і до контролю щодо якості освоєння освітньої програми. Цифровізація у закладах вищої освіти змінює роль викладача, який вже не передає, транслює знання студентам, а стає проєктувальником освітнього процесу.

Сучасні цифрові технології дають змогу створювати персональне навчальне середовище, що об'єднує можливості формальної та неформальної освіти. Застосування цифрових технологій у процесі підготовки майбутніх фахівців підвищує їхні професійні можливості, адже майбутній фахівець оволодіває професійними знаннями, вміннями,

навичками та досвідом діяльності, які у сукупності уможливають вільне використання цифрових технологій. Також цифровізація професійної підготовки передбачає формування у майбутніх фахівців цифрової культури, що дає змогу оптимально використовувати цифрові інструменти, нові технології, розвивати професійно важливі компетентності.

Освітні технології повинні забезпечувати залучення здобувачів і відповідальність освітніх закладів за участь у глобальних мережах знань. Розумна педагогіка повинна стимулювати цю участь, забезпечуючи систематичне впровадження інтерактивної соціальної динаміки в освітні трансмедійні простори.

Штучний інтелект має значний потенціал для оптимізації дидактичного процесу майбутніх фахівців та покращення в цілому системи їх професійної підготовки. Впровадження ШІ в освітні програми здобувачів вищої освіти дозволяє персоніфікувати дидактичний процес, автоматизувати їх оцінювання, створити адаптивні навчальні платформи, що в цілому сприяє підвищенню ефективності фахової підготовки студентів відповідно до їх потреб та здібностей. Прикладом застосування ШІ у царині освітніх послуг є чат-боти, які можуть функціонувати як помічники в обслуговуванні або як освітні агенти. Практичне застосування ШІ в процесі підготовки майбутніх фахівців потребує певного балансу між інноваційністю, академічною доброчесністю та етичними стандартами, що дозволить максимізувати його переваги та одночасно забезпечити безпеку та конфіденційність усіх учасників дидактичного процесу закладу освіти.

Виокремлено пріоритетні завдання освітнього процесу в умовах реалізації цифрової трансформації із застосуванням інтелектуальних інформаційних технологій.

Перспективи подальших наукових пошуків зосереджуються на обґрунтуванні в системі освіти викликів цифрового суспільства, які потребують доповнення цифровою педагогікою традиційної педагогіки.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ

1. Біляковська, О. О. Професійна підготовка майбутніх учителів в умовах цифровізації освіти. Наукові записки. Серія: Педагогічні науки, 210, 2023. С. 10–14.
2. Бондаренко Т. С. Інтелектуальні інформаційні технології як складник цифрової трансформації освіти (аналітичний огляд). Аналітичний вісник у сфері освіти й науки : довід. бюл. наук. ред. М. Л. Ростока; НАПН України,

ДНПБ України ім. В. О. Сухомлинського. Вінниця : ТВОРИ, 2024. 19. 121 с.

3. Буряк В., Карташова О. Ефективність впровадження цифрових технологій в освітній процес підготовки майбутніх фахівців готельно-ресторанної справи. Збірник наукових праць Педагогічні науки. 100, 2022, С. 19–27.
4. Гулай О., Кабак В., Герасимчук Г. Засоби та технології цифрового навчання: теоретичний та практичний аспекти : Монографія. Луцьк: ЛНТУ, 2023. 160 с.
5. Панченко О. О. Потенційні можливості використання інформаційно-комунікаційних технологій у фаховій підготовці майбутніх вихователів закладів дошкільної освіти. Науковий вісник Ужгородського університету. Серія: Педагогіка. Соціальна робота. 2022. 1 (50). С. 215–218.
6. Потапчук Т., Пукас І., Серман Т. Цифрові технології у професійно-педагогічному розвитку педагога. Духовність особистості: методологія, теорія і практика. 1(103). 2022. С. 187–198.

REFERENCES

1. Bilyakovs'ka, O. O. (2023). *Profesiynna pidhotovka maybutnikh uchyteliv v umovakh tsyfrovizatsiyi osvity*. [Professional training of future teachers in the conditions of digitalization of education].
2. Bondarenko, T. S. (2024). *Intelektual'ni informatsiyi tekhnolohiyi yak skladnyk tsyfrovoyi transformatsiyi osvity (analytychnyy ohlyad)*. [Intellectual information technologies as a component of the digital transformation of education (analytical review)]. Kyiv.
3. Buryak, V., Kartashova, O. (2022). *Efektivnist' uprovadzhennya tsyfrovyykh tekhnolohiy v osvityi protses pidhotovky maybutnikh fakhivtsiv hotel'no-restorannoyi spravy*. [The effectiveness of the introduction of digital technologies in the educational process of training future specialists in the hotel and restaurant business]. Kyiv.
4. Hulay, O., Kabak, V., Herasymchuk, H. (2023). *Zasoby ta tekhnolohiyi tsyfrovoho navchannya: teoretychnyy ta praktychnyy aspekty*. [Digital learning tools and technologies: theoretical and practical aspects]. Luts'k.
5. Panchenko, O. O. (2022). *Potentsiyi mozhlyvosti vykorystannya informatsiyno-komunikatsiynykh tekhnolohiy u fakhoviy pidhotovtsi maybutnikh vykhovateliv zakladiv doshkil'noyi osvity*. [Potential opportunities for using information and communication technologies in professional training of future educators of preschool educational institutions]. Kyiv.
6. Potapchuk, T., Pukas, I., Serman, T. (2022). *Tsyfrovi tekhnolohiyi u profesiyno-pedahohichnomu rozvytku pedahoha*. [Digital technologies in the professional and pedagogical development of a teacher]. Kyiv.

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРІВ

КУЧАЙ Тетяна Петрівна – доктор педагогічних наук, професор кафедри педагогіки, психології, початкової, дошкільної освіти та управління закладами освіти, Закарпатський угорський інститут ім. Ференца Ракоці II.

Наукові інтереси: професійна підготовка майбутніх фахівців.

КУЧАЙ Олександр Володимирович – доктор педагогічних наук, професор кафедри педагогіки Національний університет біоресурсів і природокористування України.

Наукові інтереси: професійна підготовка майбутніх фахівців.

ГУТТЕРЕР Єва Войтехівна – координатор початкової освіти, старший викладач кафедри педагогіки, психології, початкової, дошкільної освіти та управління закладами освіти Закарпатського угорського інституту ім. Ференца Ракоці ІІ.

Наукові інтереси: професійна підготовка майбутніх фахівців.

INFORMATION ABOUT THE AUTHOR

KUCHAI Tetyana Petrivna – Doctor of Pedagogical Sciences, Professor of the Department of Pedagogy, Psychology, Primary, Preschool Education and Management of Educational Institutions,

Transcarpathian Hungarian Institute named after Ferenc Rákóczi II.

Circle of scientific interests: professional training of future specialists.

HUTTERER Eva Voytehivna – primary education coordinator, senior teacher of the department of pedagogy, psychology, elementary, preschool education and management of educational institutions, Ferenc Rakoczi II Transcarpathian Hungarian Institute.

Circle of scientific interests: professional training of future specialists.

KUCHAI Olexandr Volodymyrovych – Doctor of Pedagogical Sciences, Professor of the Department of Pedagogy, National University of Life Resources and Environmental Sciences of Ukraine.

Circle of scientific interests: professional training of future specialists.

Стаття надійшла до редакції 24.07.2025 р.

УДК 78.087.68 (477) (091)

DOI: https://doi.org/10.59694/ped_sciences.2025.15.021-027

МАРТИНЮК Анатолій Кирилович –

доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри мистецької освіти і візуально-музичних практик Університету Григорія Сковороди в Переяславі
ORCID iD: <http://orcid.org/0000-0003-2553-8598>
e-mail: mart_ak@ukr.net

МАРТИНЮК Тетяна Володимирівна –

доктор мистецтвознавства, професор, завідувач кафедри мистецької освіти і візуально-музичних практик Університету Григорія Сковороди в Переяславі
ORCID iD: <http://orcid.org/0000-0001-5236-5990>
e-mail: tatyana5081964@gmail.com

БОЧАРІНА Наталія Олексіївна –

кандидат психологічних наук, доцент, доцент кафедри практичної психології Університету Григорія Сковороди в Переяславі
ORCID iD: <http://orcid.org/0000-0002-2429-2816>
e-mail: tatyana5081964@gmail.com

ФУНКЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО ХОРОВОГО МИСТЕЦТВА: ІСТОРИЧНИЙ АСПЕКТ

МАРТИНЮК Анатолій Кирилович, МАРТИНЮК Тетяна Володимирівна, БОЧАРІНА Наталія Олексіївна. ФУНКЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО ХОРОВОГО МИСТЕЦТВА: ІСТОРИЧНИЙ АСПЕКТ

У статті розглядається питання функцій українського хорового мистецтва в історичному контексті. Здійснено систематизацію функцій з орієнтацією на їхню роль у історичному аспекті. Вирізняються наступні функції українського хорового мистецтва: комунікативну, соціальну, виховну, духовну, сугестивну, естетичну, соціалізуючу, пізнавальну, компенсаторну, гедоністичну, функцію передбачення.

Ключові слова: національна культура, функції хорового мистецтва, хорове мистецтво, форми та механізм функцій хорового мистецтва, українське хорове мистецтво, хоровий спів, гармонійна особистість, виховний вплив, хорове мистецтво України.